

FOB 04.359

Afslag på overgang fra deltidsfleksjob til fuldtidsfleksjob

En kvinde ansat i en told- og skatteregion klagede over at regionen og Told- og Skattestyrelsen havde afslået at ændre hendes deltidsfleksjob til et fuldtidsfleksjob med fuld udnyttelse af arbejdsevnen og aflønning for 37 timer ugentligt. Myndighederne henviste til at kvinden forud for oprettelsen af deltidsfleksjobbet havde været ansat i en ordinær deltidsstilling på samme arbejdsplads. De mente i øvrigt at pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid udelukkende var et anliggende for den pågældendes bopælskommune.

Ombudsmanden udtalte det var beklageligt at myndighederne havde afslået kvindens anmodning om en fuldtidsstilling. Han henviste til at pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid gælder uafhængigt af om den pågældende tidligere har været deltidsansat.

Ombudsmanden udtalte endvidere at en arbejdsgiver ikke efter loven er forpligtet til at imødekomme en anmodning om fleksjob på fuld tid, men at offentlige arbejdsgivere er underlagt det almindelige forvaltningsretlige saglighedskrav. Når det er lovgivningens intention at en ansat i fleksjob skal have mulighed for at varetage en fuldtidsstilling, følger det af kravet om saglig forvaltning at en offentlig arbejdsgiver er forpligtet til at imødekomme en ansøgning fra en ansat i et deltidsfleksjob om en fuldtidsstilling medmindre der er saglige grunde til at afslå ansøgningen. Da myndighederne ikke havde anført sådanne grunde, mente ombudsmanden ikke at afgørelsen havde den fornødne hjemmel, og han henstillede derfor til Told- og Skattestyrelsen at genoptage sagen med henblik på at træffe en ny afgørelse.

(J.nr. 2003-1943-809).

En kvinde, A, blev den 1. juli 1967 ansat som tjenestemand i en fuldtidsstilling i toldvæsenet, oprindeligt som kontorassistentaspirant. Siden 1. oktober 1990 har A gjort tjeneste ved den tidligere Told- og Skatteregion X, nu ToldSkat Y, Region X. A's stillingsbetegnelse er nu konsulent. A's tjenestetid er gennem årene ved flere lejligheder blevet ændret - hver gang efter A's ansøgning.

I perioden 1. juni 1977 til 1. august 1980 var A's tjeneste nedsat til halv tid med halv aflønning. Fra den 1. august 1980 blev A ekstraordinært fritaget for tjeneste uden løn indtil hun genoptog arbejdet den 1. juli 1982 med en ugentlig arbejdstid på 3/4 af fuld tid. A har oplyst at hendes overgang til deltidsbeskæftigelse og efterfølgende ansøgning om tjenestefritagelse skyldtes hendes forsørgerpligt over for tre mindreårige børn for hvem hun fungerede som dagplejemor i tjenestefritagelsesperioden på grund af pasningsproblemer.

Siden 1989 og frem til i dag har A haft helbredsmæssige problemer.

FOB 04.359

Forvaltningsret 12.1 - 2.2 -
2511.9

Den 6. november 1989 imødekom Direktoratet for Toldvæsenet en ansøgning fra A om nedsat tjenestetid af helbredsmæssige grunde, og A's tjenestetid blev i perioden 30. oktober 1989 til 29. januar 1990 nedsat fra $\frac{3}{4}$ af fuld tid til halv tid med bevarelse af normal løn for $\frac{3}{4}$ af fuld tid.

Efter A's ansøgning blev hendes tjenestetid pr. 1. juli 1993 forhøjet fra $\frac{3}{4}$ af fuld tid til $\frac{31}{37}$ af fuld tid.

Fra maj måned 1996 og 11 måneder frem var A langtidssygemeldt som følge af 2 rygoperationer.

Den 9. april 1997 meddelte Told- og Skatteregion X efter A's ansøgning A nedsættelse af tjenestetiden af helbredsmæssige grunde til halv tid med bevarelse af løn svarende til $\frac{31}{37}$ af fuld løn. Tjenestetidsnedsættelsen gjaldt perioden 14. maj 1997 til 13. august 1997. Den 7. november 1997 ansøgte A på ny om nedsættelse af tjenestetiden af helbredsmæssige grunde, og Told- og Skatteregion X meddelte ved brev af 4. marts 1998 A tjenestetidsnedsættelse til 25 timer ugentligt med bevarelse af løn for $\frac{31}{37}$ af fuld tid i perioden 14. november 1997 til 13. maj 1998.

Efter A's ansøgning blev hendes tjenestetid fra den 1. november 1999 nedsat fra 31 timers tjeneste ugentligt til 25 timers tjeneste ugentligt med aflønning for $\frac{25}{37}$ af fuld løn.

På baggrund af A's helbredsmæssige problemer udarbejdede hendes bopælskommune, Z Kommune, den 9. oktober 2000 et udkast til en bevillingskrivelse til oprettelse af et fleksjob til hende. Kommunen havde fastslået at A's erhvervsevne var reduceret til 25 timers arbejde ugentligt, og at hun opfyldte betingelserne for oprettelse af et fleksjob. Reglerne om fleksjob fremgik på dette tidspunkt af den dagældende lov om aktiv socialpolitik. Udkastet til bevillingskrivelsen lød på en ændring af A's daværende stilling til et fleksjob med en reel arbejdsuge på 25 timer og aflønning for 37 timer. Det fremgår af sagen at Told- og Skatteregion X afviste at ændre A's stilling i overensstemmelse med kommunens første udkast. Regionen ville kun oprette et fleksjob hvis der blev tale om en stilling med 25 timers ugentlig tjeneste og aflønning for 31 timer, mens der efter A's opfattelse skulle være proportionalitet mellem aflønning og brug af hendes resterhvervsevne.

Efter fortsatte drøftelser mellem A, Z Kommune og Told- og Skatteregion X blev A's stilling med virkning fra den 1. maj 2001 ændret til et fleksjob efter § 71 i den dagældende lov om aktiv socialpolitik. Stillingen lød på 20 timers ugentligt arbejde med aflønning for 31 timer. Told- og Skatteregion (X) meddelte A oprettelsen af fleksjobbet ved brev af 29. maj 2001 og skrev bl.a. følgende:

"Tillæg til ansættelsesbrev

Under henvisning til bevilling fra (Z) Kommune af 14. maj/23. maj 2001, er din ansættelse med virkning fra den 1. maj 2001 ændret til et fleksjob efter § 71 i Lov om Aktiv Socialpolitik.

Din lønindplacering er for nuværende LR 20, skalatrin 31 og denne vil indtil videre forblive uændret.

Med virkning fra den 1. maj 2001 vil din arbejdstid teknisk blive ændret til 31 timer ugentligt. Den reelle arbejdstid er indtil videre aftalt til 20 timer ugentligt.

Ansættelse i fleksjob medfører ingen ændring i dit ansættelsesforhold som tjenestemand i øvrigt."

A's reelle arbejdstid har siden fleksjobbets oprettelse og frem til i dag været på 20 timer ugentligt. Den 2. oktober 2001 ansøgte A Told- og Skatteregion X

om at hendes fleksjob med virkning fra 1. november 2001 måtte blive ændret fra et deltidsfleksjob med 20 timers arbejde ugentligt til et fuldtidsfleksjob med 25 timers arbejde ugentligt således at hun kunne gøre brug af sin fulde arbejdsevne. Det fremgår af sagen at Z Kommune var indforstået med en eventuel ændring af A's fleksjob til en fuldtidsstilling.

Told- og Skatteregion X afslog ved brev af 25. oktober 2001 at imødekomme A's ansøgning. Brevet havde følgende ordlyd:

"Du har i ansøgning af 2. oktober 2001 anmodet om, at din fulde erhvervsevne må udnyttes således, at du fremover arbejder 25 timer ugentligt, og du ønsker samtidig aflønning for fuld tjeneste - 37 timers tjeneste ugentligt.

Regionen ser naturligvis positivt på en forøgelse af din arbejdstid og forventer, at medarbejdere i fleksjob til enhver tid udnytter deres fulde resterhvervsevne, hvilket også må anses at være en af hensigterne med fleksjobordninger.

Med hensyn til din ansøgning om samtidig ændring til aflønning for fuld tid - 37 timers tjeneste ugentligt, må regionen meddele, at vores tidligere beslutning om forudsætningen for etablering af fleksjob for dit vedkommende, fortsat vil være, at du forbliver på aflønning med 31 timers tjeneste ugentligt, hvilket i dit konkrete tilfælde af regionen anses for fuld tid."

A rettede efterfølgende henvendelse til Dansk Told- og Skatteforbund der ved brev af 2. november 2001 opfordrede Told- og Skatteregion X til at ændre afgørelsen til A's fordel. Regionen fastholdt sit afslag ved brev af 8. november 2001 til forbundet.

Den 12. marts 2002 påklagede A regionens afgørelse til Told- og Skattestyrelsen der ved brev af 30. april 2002 tiltrådte regionens afgørelse. I brevet stod der bl.a. følgende:

"Told- og Skattestyrelsen har behandlet din klage og kan ikke imødekomme denne, hvilket sker med følgende begrundelse:

Det er korrekt, når regionen oplyser, at et fleksjob er et alternativ til afskedigelse. En medarbejder kan tilbydes et fleksjob, såfremt medarbejderen opfylder betingelserne herfor.

(Z) Kommune tilbød dig ved brev af 9. oktober 2000 et fleksjob med fuld løndækning på 37 timer og en arbejdstid på 25 timer. Regionen anmodede efterfølgende kommunen om at revurdere dette tilbud, da du reelt siden 1977 ikke har varetaget en fuldtidsstilling. Det var regionens opfattelse, at fuldtid for dig var 31 timer.

Ifølge Personalestyrelsens vejledning har kommunen pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den pågældende foretrækker deltidsansættelse. Begrundelsen er, at beskæftigelse efter ordningen skal kunne udgøre et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag.

Styrelsen finder, at der i den konkrete situation ved et fleksjob med 31 timers løndækning og en erhvervsevne på 25 timer, er et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag, da du siden 1977 reelt har været på deltid med et gennemsnit på ca. 27 timer om ugen.

Det fremgår endvidere af din personalesag, at du i 1989, 1997 og 1998 fik bevilget helbredsbetingsbetings tjenestetidsnedsættelse. I den forbindelse blev du aflønnet med 31/37 af fuld løn. Styrelsen finder derfor ikke, at der i den konkrete sag er grundlag for at ændre den aftale, der er indgået med aflønning svarende til en arbejdstid på 31 timer og en erhvervsevne på 25 timer.

Styrelsen kan således ikke imødekomme din klage.

Styrelsens afgørelse er endelig og kan ikke påklages til højere administrativ myndighed. Sagen kan indbringes for domstolene."

Den 2. juni 2002 bad A styrelsen om at uddybe afgørelsen, særligt med hensyn til om hun som tjenestemand ansat i staten i et deltidsfleksjob ikke havde ret til nu og fremover at søge op i tid og således gøre brug af sin fulde arbejdsevne, og om deltidsfleksansættelse ikke var udtryk for proportionalitet mellem aflønning og brug af arbejdsevne.

Som svar på A's henvendelse skrev styrelsen den 11. juli 2002 bl.a. følgende til hende:

"En medarbejder på deltid kan ansøge om at gå op i tid. Som udgangspunkt kan en sådan anmodning imødekommes, såfremt der er timer ledige svarende til en fuldtidsstilling.

Du er bevilget et deltidsfleksjob med en aflønning på 31 timer og en forventet erhvervsevne på 25 timer. Udgangspunktet vil her være, at du arbejder 25 timer, når dette er den forventede arbejdsevne."

Den 19. november 2002 klagede A til mig over Told- og Skattestyrelsens afgørelse, og jeg videresendte den 20. december 2002 hendes klage med bilag til Skatteministeriet. Jeg henviste i den forbindelse til at ombudsmanden ikke kan behandle klager der kan indbringes for en højere forvaltningsmyndighed, før denne myndighed har truffet afgørelse, og at styrelsens afgørelse - i fraværet af lovhjemmel til at afskære den ulovbestemt klageadgang fra styrelsen til Skatteministeriet - kunne påklages til Skatteministeriet.

Skatteministeriet afviste ved brev af 22. maj 2003 at behandle A's klage med henvisning til at der efter ministeriets opfattelse ikke var klageadgang til ministeriet i den konkrete sag.

Den 4. juni 2003 klagede A til mig på ny. Jeg udskilte herefter spørgsmålet om hvorvidt der i den konkrete sag var klageadgang til Skatteministeriet, som en selvstændig sag, og den 29. december 2003 bad jeg Told- og Skattestyrelsen om en udtalelse i sagen om A's fleksjob. Jeg bad styrelsen om i udtalelsen at komme ind på om der var hjemmel til den trufne afgørelse, og om der var bevillingsmæssige forhold eller omstændigheder vedrørende personalnormeringen i Told- og Skatteregion X der havde haft indflydelse på afgørelsen. Endvidere bad jeg om at styrelsen forinden indhentede udtalelser i sagen fra henholdsvis Told- og Skatteregion X og Beskæftigelsesministeriet - fra sidstnævnte særligt vedrørende forståelsen af beskæftigelsesindsatslovens § 72 som på det tidspunkt havde afløst bestemmelsen i § 71 i lov om aktiv socialpolitik.

Beskæftigelsesministeriet ved Arbejdsmarkedsstyrelsen afgav udtalelse til Told- og Skattestyrelsen den 26. januar 2004. Styrelsen skrev i udtalelsen at kommunen i henhold til beskæftigelsesindsatslovens § 72, stk. 2, har pligt til at tilbyde fleksjob på fuld tid medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse, og at en ansat i fleksjob derfor som udgangspunkt skal oppebære en løn der svarer til 37 timers ugentligt arbejde. Styrelsen skrev endvidere at bestemmelsen om fuld tid også gælder hvor personen forud for fleksjobbet ikke har været ansat på fuld tid.

ToldSkat Y (den tidligere Told- og Skatteregion X) afgav udtalelse den 18. februar 2004 og skrev bl.a. følgende:

"(...) Told- og Skatteregion (X) [har] på intet tidspunkt anset (A) for en medarbejder med risiko for at blive afskediget, hvilket er hovedformålet med oprettelse af fleksjob.

(A) har på intet tidspunkt haft et sygefravær, som har kunnet danne baggrund for iværksættelse af en afsked.

Det var derfor overraskende for Told- og Skatteregion (X), at (Z) Kommune havde indledt en sagsbehandling for oprettelse af fleksjob.

Grunden hertil har vi aldrig drøftet med kommunen, bl.a. af hensyn til evt. helt personlige anliggender mellem (A) og kommunen.

Det var Told- og Skatteregion (X)'s opfattelse, at kommunens lovpligtige tilbud om fleksjob på fuld tid, alene var et kommunalt anliggende.

Fra Told- og Skatteregion (X) har der dog alligevel været rettet henvendelse til det ministerium som har udfærdiget loven og vi fik her oplyst, at det udelukkende er et kommunalt anliggende at give tilbud om fuld løn. Det blev endvidere oplyst, at det aldrig har været lovens intention, at medarbejdere skulle have en økonomisk vinding ved overgang til fleksjob, men ordningen skulle udelukkende være et hensyn til medarbejdere på f.eks. kontanthjælp, som skulle kunne opretholde en indkomst til at leve for ved etablering af et fleksjob - derfor pligten for kommunerne til at tilbyde fuldtidsfleksjob.

Told- og Skatteregion (X) har ikke lagt skjul på, overfor (A), at man ikke ville medvirke til en omgåelse af lovens intentioner.

Endvidere var det Told- og Skatteregion (X)'s opfattelse, at vi som arbejdsgiver helt suverænt kunne sige ja eller nej til tilbuddet om ansættelse af medarbejdere i fleksjob også uden videre begrundelse, men som en konsekvens af ledelsesretten.

Told- og Skatteregion (X) er ikke bekendt med, om kommunen dels har forsøgt at finde et nyt ansættelsessted til (A), dels forsøgt at leve op til lovens regler og intentioner i øvrigt.

Under henvisning til de aflønningsmæssige regler på området, var det Told- og Skatteregion (X)'s subjektive opfattelse, at (A) ved ansættelse i fleksjob et evt. andet sted, ville få en væsentlig lønnedgang. Hvorimod såfremt (A) forblev ved Told- og Skatteregion (X), ville bibeholde sin nuværende løn for 31 timer, hvilket i øvrigt ligger over mindstelønnen. Det kan supplerende oplyses at ToldSkat har en politik på området, som betyder, at allerede ansatte medarbejdere som overgår til ansættelse i fleksjob, bibeholder den normale løn, (...)

...

Et andet og aldeles vigtigt og relevant hensyn, er hensynet til øvrige medarbejdere og deres aflønning og retsopfattelse, hvilket i den konkrete situation, ville blive betragtet som en ganske uholdbar situation.

Told- og Skatteregion (X) indgik derfor en aftale med (A) og (Z) Kommune om, at (A) overgik til et fleksjob med virkning fra den 1. maj 2001.

Da (A) siden 1. juli 1993 havde haft en ugentlig tjenestetid på 31 timer blev det aftalt at stillingen i fleksjob skulle afspejle denne tjenestetid.

(A) har altså alt andet lige ved fleksjobtilbud fået en lønforhøjelse set i forhold til lønnen ved fleksjobansættelsens start. Lønforskellen mellem 20 timer og 31 timer.

(A) har selv udtalt at hendes resterhvervsevne gør, at hun kan klare 25 timer ugentlig, men pga. Told- og Skatteregion (X)'s tiltrædelse af en bevilling på 31 timer ugentlig, anså (A) det for rimeligt at hendes aflønning afspejlede hendes ugentlige tjenestetid, hvorfor hun kun ønskede at yde delvis af sin resterhvervsevne hvilket Told- og Skatteregion (X) hele tiden har anset for ganske

uhørt, idet der ikke nødvendigvis skal være en direkte sammenhæng mellem aflønning og tjenestetid. Da ovennævnte tilsyneladende er blevet støttet af (Z) Kommune har Told- og Skatteregion (X) nødtvunget måttet acceptere en ugentlig tjenestetid på 20 timer - ud fra den betragtning, at der mellem (A) og (Z) Kommune har været oplysninger, som ikke er arbejdsgiver bekendt.

Opmærksomheden henledes på, at aftale om arbejdstid for medarbejdere i fleksjob altid sker ved kommunens mellemkomst.

For Told- og Skatteregion (X) har det aldrig udelukkende været et økonomisk incitament at oprette fleksjob, men et udtryk for at Told- og Skatteregion (X) vedkender sig sit sociale ansvar.

...

Der har i øvrigt ikke været forhold på regionen, hverken bevillingsmæssigt eller personalenormeringsmæssigt som har haft indflydelse på afgørelsen."

Told- og Skattestyrelsen afgav herefter udtalelse den 9. marts 2004 og skrev bl.a. følgende:

"I henhold til beskæftigelsesindsatslovens § 72, stk. 2, har en kommune pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.

Ifølge lovteksten påhviler forpligtelsen alene den pågældende kommune og ikke ToldSkat som arbejdsgiver. Denne opfattelse er endvidere telefonisk bekræftet hos Arbejdsmarkedsstyrelsen v/(...).

Når (A) i sin klage udtrykker utilfredshed med sit deltidsfleksjob, er det således kommunens ansvar at anvise hende et nyt fleksjob på fuld tid - en forpligtelse, som hverken ifølge lovteksten eller udtalelser fra det ansvarlige ressourceministerium kan pålægges ToldSkat som arbejdsgiver.

Hertil kommer, at ordningen er frivillig for ToldSkat, jf. vejledning om socialt kapitel i staten, del II, kapitel 2, pkt. 3, hvorefter det er arbejdspladsen, der beslutter, om der skal oprettes et fleksjob.

Når en arbejdsgiver således ikke er forpligtet til at oprette et fleksjob - herunder et fleksjob på fuld tid - kan der i sagens natur ej heller eksistere en pligt for ToldSkat til efterfølgende at ændre et deltidsfleksjob til et fuldtidsfleksjob.

Som følge af ovenstående finder Told- og Skattestyrelsen ikke, at der er hjemmel til at pålægge ToldSkat som arbejdsgiver en forpligtelse til at bevilge (A) et fleksjob på fuld tid og på denne baggrund fastholdes den af Told- og Skattestyrelsen truffne afgørelse af 30. april 2002 samt styrelsens supplerende udtalelse af 11. juli 2002."

A fremsatte bemærkninger til udtalelserne fra henholdsvis Arbejdsmarkedsstyrelsen, ToldSkat Y, Region X og Told- og Skattestyrelsen den 31. marts 2004, og jeg sendte herefter A's bemærkninger videre til Told- og Skattestyrelsen til styrelsens og regionens eventuelle kommentarer. Regionen skrev den 27. april 2004 bl.a. følgende:

"Det skal bemærkes, at (A) har været på deltid siden 1/6 1977. Indtil ændringen af den ugentlige arbejdstid - med virkning fra 1/11 1999 - fra 31 timer til 25 timer anså vi (A)'s tjenestetid som værende selvvalgt.

I forbindelse med oprettelsen af fleksjobbet anfører regionen, at man kun vil være med til at oprette et fleksjob baseret på 31 timer - svarende til 'fuld løn' forud for sygdommen, idet (A) ikke har arbejdet fuldtids siden 1977. Regionen har derfor udøvet en begunstigende forvaltningsakt, idet (A) er steget i løn på grund af hendes ændrede status (fleksjob).

Som det også fremgår og antydes i den tidligere korrespondance om sagen, ville regionen *ikke* have oprettet et fleksjob på de betingelser (A) stillede - dels fordi hendes sygefravær - bortset fra visse længere perioder - ikke har været af en karakter, hvor en afskedigelse kunne komme på tale. Dels fordi finansieringen af fleksjobs og indregningen af disse job i vores årsværk ikke var sikker. (A) kunne derfor fortsat have bevaret sit hidtidige ansættelsesforhold ved regionen.

...

Den 22/1 2001 har samarbejdsudvalget gennemført en politik for ansættelse af medarbejdere under det rummelige arbejdsmarked. I politikpapiret, jf. vedl. kopi er der redegjort for en række procedurer og overvejelser. Det fremgår af sidste side, 1. afsnit: 'Såfremt ledelsen beslutter at tilbyde medarbejderen et fleksjob, forbliver vedkommende indtil videre på samme lønniveau, dog låses lønancienniteten fast'.

I andet afsnit anføres: 'Det er den enkelte kommune og regionen som fastlægger den ugentlige arbejdstid'.

I tredje afsnit står: 'Såfremt den pågældende medarbejder har været på deltid, helbredsbeholdt begrundet og regionen bekendt - kan regionen godkende fleksjob på nedsat tid, men til fuld løn iflg. nugældende lovgivning'."

Told- og Skattestyrelsen havde ikke yderligere at tilføje i anledning af A's bemærkninger. Den 9. juni 2004 fremsatte A bemærkninger til regionens udtalelse af 27. april 2004.

Ombudsmandens udtalelse

"Det grundlæggende spørgsmål i sagen er efter min opfattelse om Told- og Skatteregion (X) med rette kunne afslå at imødekomme Deres ansøgning om en ændring af Deres deltidsfleksjob til et fuldtidsfleksjob.

Det følger af arbejdsgiverens ledelsesret at en arbejdsgiver som udgangspunkt er berettiget til at ansætte og afskedige den arbejdskraft der ud fra et driftssynspunkt findes passende, herunder ved beskæftigelse af medarbejdere på deltid. Arbejdsgiverens ledelsesret begrænses af aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, regler i lovgivningen og, særligt for offentlige arbejdsgivere, de almindelige offentligretlige regler, herunder reglerne om saglig forvaltning.

Den normale arbejdstid på arbejdsmarkedet er for fuldtidsansatte 37 timers arbejde ugentligt. For tjenestemænd følger dette af § 2 i cirkulære nr. 67 af 12. april 2000 om arbejdstidsregler for statens tjenestemænd, jf. tjenestemandslovens § 45, stk. 1.

1. Regelgrundlaget for etablering af fleksjob

Oprettelsen af Deres fleksjob, der blev meddelt Dem ved Told- og Skatteregion (X)'s brev af 29. maj 2001, skete i henhold til den dagældende lov om aktiv socialpolitik (lov nr. 455 af 10. juni 1997 med senere ændringer). Bestemmelserne om fleksjob var samlet i §§ 70-73 der havde følgende ordlyd:

'§ 70. Kommunen sørger for, at personer under 67 år med varige begrænsninger i arbejdsevnen har mulighed for ansættelse hos private eller offentlige arbejdsgivere i

1) fleksjob efter § 71 og

2) skånejob med løntilskud efter § 75.

Stk. 2. Socialministeren kan under hensyn til Danmarks internationale forpligtelser fastsætte regler om, at der inden for visse erhvervsområder ikke er adgang til at beskæftige personer efter stk. 1.

Stk. 3. Kommunen giver tilbud om job efter stk. 1. Amtskommunen kan give tilbud om job, når den er arbejdsgiver, eller hvis den aftaler dette med kommunen.

§ 71. Kommunen sørger for, at personer, der ikke modtager social pension, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet, har mulighed for at blive ansat i fleksjob. Mulighederne for revalidering til beskæftigelse på normale vilkår skal være udtømte, før der kan tilbydes et fleksjob.

§ 72. Arbejdsgiveren betaler lønnen til den ansatte i fleksjob.

Stk. 2. Kommunen giver arbejdsgiveren tilskud til lønnen. Tilskuddet er 1/3, 1/2 eller 2/3 af lønnen afhængig af graden af nedsat arbejdsevne.

Stk. 3. Tilskuddet beregnes af lønnen med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag. Tilskuddet kan ikke overstige 1/3, 1/2 eller 2/3 af den mindste overenskomstmæssige timeløn på det aktuelle ansættelsesområde eller af den løn, som sædvanligvis gælder for tilsvarende arbejde, med tillæg af udgifter til arbejdsgiverbidrag til ATP samt eventuelle udgifter til andre arbejdsgiverbidrag.

Stk. 4. Tilskuddet efter stk. 3 nedsættes med det beløb, som arbejdsgiveren har ret til efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Socialministeren kan fastsætte regler herom.

§ 73. Når kommunen eller amtskommunen har givet tilbud om fleksjob, fastsættes løn og øvrige arbejdsvilkår, herunder arbejdstiden, som udgangspunkt efter de kollektive overenskomster på ansættelsesområdet, herunder efter de sociale kapitler. I ikke overenskomstdækket ansættelse skal overenskomsten på sammenlignelige områder gælde. Fastsættelse af løn og øvrige arbejdsvilkår skal ske i samarbejde med de faglige organisationer.

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen har pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.'

§§ 71-73 i lov om aktiv socialpolitik afløste - og svarede i det væsentlige til - §§ 49 a-49 c i den tidligere gældende lov om social bistand. Reglerne om fleksjob var blevet indført heri ved lov nr. 459 af 10. juni 1997 om ændring af lov om social bistand m.v. I § 49 c, stk. 2, der var stort set enslydende med § 73, stk. 2, i lov om aktiv socialhjælp, var pligten til at give tilbud om fleksjob på fuld tid fastslået. I lovforslagets bemærkninger til § 49 c, stk. 2 (Folketingstidende 1996-97, tillæg A, s. 5714), var bl.a. følgende anført:

'Efter *stk. 2* skal fleksjob tilbydes på fuld tid, medmindre den pågældende foretrækker deltidsansættelse. Dette er begrundet i, at beskæftigelse efter ordningen skal kunne være et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag for de pågældende. Arbejdstiden kan således kun nedsættes efter den pågældendes eget ønske.'

Reglerne om fleksjob i lov om aktiv socialpolitik blev uddybet i vejledning nr. 39 af 5. april 1998 om lov om aktiv socialpolitik. Vejledningen er sta-

dig gældende. Af vejledningens pkt. 20 fremgår bl.a. følgende om forholdet mellem tilbud efter loven og den pågældendes hidtidige forsørgelsesgrundlag:

'3.2.1. Personkreds og tilbud efter aktivloven

20. Indsatsmulighederne spænder vidt, svarende til at der er store forskelle i den personkreds, som er omfattet af aktivloven (...).

Nogle af de aktive tilbud, der gives, er bundet til det hidtidige forsørgelsesgrundlag. Det gælder aktivering, der er forbeholdt personer, der er berettiget til kontanthjælp, og det gælder skånejob med løntilskud, der er forbeholdt personer, der modtager førtidspension efter lov om social pension.

Andre tilbud som revalidering og fleksjob er uafhængige af det hidtidige forsørgelsesgrundlag. Udgangspunktet for at modtage disse tilbud er en vurdering af, at arbejdsevnen er nedsat (...).'

Om kompetencen til at vurdere om en person opfylder betingelserne for oprettelse af et fleksjob, og om omfanget af tilbuddet, herunder spørgsmålet om fuld tid, fremgår følgende af vejledningen:

'7.2.3. Oprettelse af og visitation til fleksjob og skånejob med løntilskud

Kommunen

324. Kommunen træffer afgørelse, om en person opfylder betingelserne for at være berettiget til et fleksjob eller skånejob med løntilskud.

...

7.3.1. Tilbudets omfang

§ 73

Stk. 2. Kommunen og amtskommunen har pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.

345. Fleksjob skal tilbydes på fuld tid, medmindre den pågældende foretrækker deltidsansættelse. Dette er begrundet i, at beskæftigelse efter ordningen skal kunne være et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag for den pågældende, da der ikke er mulighed for at supplere lønnen med kontanthjælp.

Tilbud om deltid kan gives efter personens eget ønske, fx fordi personen er vant til at være beskæftiget ved deltidsarbejde.

Tilrettelæggelse af arbejdstiden

346. Ved tilrettelæggelsen af arbejdstiden skal der tages hensyn til karakteren af den nedsatte arbejdsevne.

Det betyder, at der skal tages hensyn til, at vedkommende kan have behov for ekstra hvilepauser, behov for fravær eller behov for at gå ned i tid. Sådanne reguleringer i forhold til arbejdstiden kan også foretages, når der udbetales løn for fuld arbejdstid.

Den nedsatte arbejdsevne kan vise sig både ved, at den pågældende ikke kan arbejde fuldt effektivt på fuld tid og ved, at den pågældende kan arbejde fuldt effektivt, men da kun på nedsat tid. Det betyder, at der midlertidigt, men også mere permanent, er mulighed for at aftale, at personen tilrettelægger sin arbejdsindsats således, at arbejdstiden begrænses, selv om aflønningen sker i forhold til fuld normal arbejdstid. Der er ikke

nogen fast grænse for, hvor langt en person kan gå ned i arbejdstid og samtidig modtage løn for fuld arbejdstid. Samlet set skal arbejdspræstationer sættes i forhold til den begrænsning i arbejdsevnen, som danner grundlag for fastsættelsen af løntilskuddet.

Det er arbejdsgiver og arbejdstager, der i samarbejde med de faglige organisationer beslutter, hvordan arbejdet tilrettelægges i forhold til det aktuelle job. Det er dog kommunen, der i forbindelse med vurderingen af den nedsatte arbejdsevne vurderer, om forudsætningerne for tilskud er opfyldt.'

En stort set tilsvarende og til dels enslydende vejledning om fleksjobreglerne findes i Finansministeriets vejledning om socialt kapital i staten fra oktober 2000, kapitel 2 og bilag F. Af bilag F, pkt. A, fremgår bl.a. følgende:

'A. Generelt om ansættelse af personer i fleksjob

...

Ansættelse

Fleksjob kan oprettes som enkeltpladser på ordinære arbejdspladser eller i særlige enheder, der hovedsageligt beskæftiger personer i fleksjob. Fleksjob skal tilbydes på fuld tid, medmindre den pågældende foretrækker deltidsansættelse. (Deltidsansatte vil ikke kunne supplere lønnen med kontanthjælp).

Såfremt en institution ønsker at ansætte en person i et fleksjob, er det mest praktisk, at der rettes henvendelse til den lokale kommune.'

Den Sociale Ankestyrelse (nu Ankestyrelsen) har ved to principielle afgørelser, der er omtalt i Social Meddelelse nr. SM A-12-00, taget stilling til forståelsen af begrebet fuld tid i relation til reglerne om fleksjob. Det fremgår heraf at pligten for kommunen til at tilbyde fleksjob på fuld tid gælder uafhængigt af vedkommendes tidligere beskæftigelsesgrad, og at 'fuld tid' således er en arbejdstid på 37 timer om ugen. Sag nr. 2, der har Ankestyrelsens j.nr. 200577-99, er i meddelelsen refereret således:

'Ansøger var fundet berettiget til et fleksjob. Kommunen, ansøger og hendes arbejdsgiver indgik i februar 1999 aftale om et fleksjob. Det blev aftalt, at fleksjobbet var på 30 timer med et løntilskud på § [må rettelig være ½; min bemærkning]. Det blev ligeledes aftalt, at ansøger skulle arbejde 15 timer om ugen. Ansøgers forbund klagede over, at der ikke var tilbudt fleksjob på fuld tid.

Kommunen henviste til, at det hidtidige ansættelsesforhold var på 30 timer, samt at det i forbindelse med etableringen af fleksjobbet blev aftalt, at ansøgers arbejdsevne udgjorde 50%. Kommunen fandt, at efter en individuel vurdering ansås ansøger som kompenseret for den manglende arbejdsevne set ud fra ansøgers tidligere beskæftigelsesgrad.

Nævnet fandt, at ansøger var berettiget til at få fleksjob på fuld tid. Nævnet lagde vægt på, at det af lov om aktiv socialpolitik § 73, stk. 2, fremgår, at kommunen har pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.

Selv om ansøger tidligere havde været ansat 30 timer ugentlig og nu kun kunne arbejde 15 timer ugentlig, var hun berettiget til at få tilbudt det omhandlede fleksjob på fuld tid. Kommunen var ikke berettiget til ud fra individuelle vurderinger af hidtidige eller fremtidige arbejdstimer kun at tilby-

de fleksjob på deltid, men var derimod forpligtet til at tilbyde fleksjob på fuld tid.

I klagen til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at kommunen ikke var enig i afgørelsen og samtidig vurderede, at sagen kunne være egnet til at udstikke retningslinier for området, og dermed medvirke til at belyse almindelig praksis. Kommunen havde tolket § 73, stk. 2, i lov om aktiv socialpolitik som værende fuld tid i forhold til hidtidig beskæftigelsesgrad. Dette vurderede kommunen som en rimelig og fornuftig fortolkning af lovgivningen og vejledningen.

Sagen blev behandlet i principielt møde til afklaring af om et tilbud om fleksjob skal ses i forhold til tidligere beskæftigelsesgrad eller er uafhængig heraf.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger skulle tilbydes et fleksjob på fuld tid.

Begrundelsen for afgørelsen var, at det fremgår af lov om aktiv socialpolitik § 73, stk. 2, at kommunen har pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger ikke havde ønsket et fleksjob på deltid.

Ankestyrelsen fandt ikke, at det kunne tillægges vægt, at ansøger før oprettelsen af fleksjobbet i en årrække havde været deltidsansat, når hun ønskede et fleksjob på fuld tid.

Ankestyrelsen bemærkede, at det er sigtet med bestemmelsen, at beskæftigelsen efter ordningen skal kunne være et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag for ansøger, og at arbejdstiden kun kan nedsættes efter ansøgers ønske.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.'

Den 1. juli 2003 afløstes reglerne om fleksjob i lov om aktiv socialpolitik af stort set tilsvarende regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats (lov nr. 419 af 10. juni 2003). Pligten for kommunen til at tilbyde fleksjob på fuld tid fremgår nu af beskæftigelsesindsatslovens § 72, stk. 2. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget at der med bestemmelserne i beskæftigelsesindsatsloven om fleksjob ikke er tilsigtet indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere gældende regler, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, s. 5972.

Som nævnt bad jeg den 29. december 2003 Told- og Skattestyrelsen indhente en udtalelse fra Beskæftigelsesministeriet vedrørende forståelsen af beskæftigelsesindsatslovens § 72 før styrelsen selv afgav udtalelse i sagen. Styrelsens henvendelse til ministeriet blev besvaret af Arbejdsmarkedsstyrelsen der den 26. januar 2004 skrev følgende:

'I brev af 7. januar 2004 beder Told- og Skattestyrelsen om Arbejdsmarkedsstyrelsens bemærkninger til § 72 i Lov om en aktiv beskæftigelsespolitik.

I henhold til § 72 stk. 2 har kommunen pligt til at give tilbud om fleksjob på fuld tid, medmindre den ansatte foretrækker deltidsansættelse.

En ansat i fleksjob skal derfor som udgangspunkt oppebære en løn, der svarer til 37 timers ugentligt arbejde. Baggrunden for denne bestemmelse er, som det også fremgår af sagsforløbet, at beskæftigelse efter ord-

ningen skal kunne udgøre et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag for den pågældende, da der ikke er mulighed for at supplere lønnen med kon-tanthjælp. Bestemmelsen om fuld tid gælder også, hvor personen forud for fleksjobbet ikke har været ansat på fuld tid.'

Som en konsekvens af den statslige refusionsordning for statslige ar-bejdsgivere der ansætter personer i fleksjob, var der indtil 1. april 2002 fuld refusion for den del af den ansattes løn der ikke blev dækket af det kommunale tilskud, jf. § 2 i Finansministeriets cirkulære nr. 236 af 18. december 1998 om fleksjob mv. i staten. Efter den 1. april 2002 er lønre-fusionen blevet reduceret til 50 pct. af restlønnen, dog således at der for fleksjob oprettet inden denne dato fortsat er fuld refusion, jf. § 1 i Fi-nansministeriets cirkulære nr. 43 af 22. maj 2002 om ændring af cirkulæ-re om fleksjob mv. i staten. Ansættelsen af Dem i fleksjob har således været - og er fortsat - udgiftsneutral for ToldSkat (Y), Region (X) når der ses bort fra ekstra administrativt arbejde og eventuelle personlige tillæg.

2. Pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid

Som det fremgår af gennemgangen af reglerne om fleksjob, skal be-stemmelsen i beskæftigelsesindsatslovens § 72, stk. 2, forstås således at en kommune har pligt til - uden hensyntagen til vedkommendes tidligere beskæftigelsesgrad - at tilbyde en person der findes berettiget til et fleks-job, et fleksjob med aflønning for 37 timer, medmindre den pågældende foretrækker deltidsansættelse. Spørgsmålet er hvilken virkning denne pligt for kommunen har for ToldSkat (Y), Region (X) som arbejdsgiver.

ToldSkat (Y), Region (X) har bl.a. henvist til at det var regionens opfattel-se dels at pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid udelukkende var et kommunalt anliggende, dels at regionen suverænt kunne sige ja eller nej til tilbud om ansættelse af medarbejdere i fleksjob uden videre begrundelse, men som en konsekvens af ledelsesretten.

En arbejdsgiver er ikke efter loven forpligtet til at ansætte en person der allerede er ansat i en deltidsstilling, på fuld tid. Offentlige myndigheder er imidlertid underlagt det almindelige forvaltningsretlige saglighedskrav og forvaltningslovens begrundelsesregler. Hensigten med bestemmelsen i beskæftigelsesindsatslovens § 72, stk. 2, er at skabe mulighed for at personer der er berettiget til et fleksjob, kan udnytte deres fulde er-hversevne gennem tilbud om ansættelse på fuld tid. I en situation som den foreliggende hvor en ansat i et deltidsfleksjob ansøger om fuldtids-ansættelse, må der efter min opfattelse bestå en pligt for en offentlig ar-bejdsgiver til at opfylde lovens formål ved at imødekomme denne ansøg-ning medmindre der foreligger saglige grunde til at afslå ansøgningen. Ansøgningen kan således afslås hvis dette er nødvendigt for at varetage hensyn som en offentlig myndighed kan eller skal varetage, herunder myndighedens driftsmæssige behov.

Denne forståelse stemmer også bedst overens med Finansministeriets vejledning om socialt kapitel i staten der er rettet til de statslige arbejds-pladser. I vejledningen knyttes pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid ikke særskilt til kommunen, men nævnes også i det ovenfor citerede afsnit om ansættelse af personer i fleksjob på statslige arbejdspladser, jf. vejled-ningens bilag F, pkt. A.

3. Told- og Skattestyrelsens afgørelse

Told- og Skattestyrelsen har i sin afgørelse i sagen refereret og til dels henvist til Told- og Skatteregion (X)'s begrundelser for regionens afslag.

Styrelsen har herudover som begrundelse for sit afslag henvist til at pligten for kommunen til at tilbyde fleksjob på fuld tid er begrundet i at beskæftigelse efter ordningen skal kunne udgøre et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag. Styrelsen har fundet at aflønning for 31 timer i Deres konkrete situation udgør et tilstrækkeligt forsørgelsesgrundlag eftersom De siden 1977 reelt har været deltidsbeskæftiget.

Som det fremgår af gennemgangen under pkt. 1, gælder pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid uafhængigt af vedkommendes tidligere beskæftigelsesgrad. Derfor har styrelsen ikke været berettiget til - uanset at pligten er begrundet i forsørgelsesmæssige hensyn - at inddrage subjektive vurderinger af Deres privatøkonomiske behov baseret på Deres tidligere beskæftigelsesgrad i afgørelsen.

4. ToldSkat (Y), Region (X)'s afgørelse

Det fremgår af sagen at ToldSkat (Y), Region (X) ønsker at gøre brug af Deres fulde erhvervsevne på 25 timer ugentligt, men afviser at udbetale en løn der svarer til fuldtidsbeskæftigelse, dvs. en arbejdstid på 37 timer om ugen. Som begrundelse for sin afgørelse har regionen peget på en række forhold der alle har tilknytning til Deres tidligere deltidsbeskæftigelse. Det drejer sig navnlig om tre forhold:

A) Forståelsen af begrebet 'fuld tid'

Regionens afgørelse bygger på den gennemgående forudsætning at aflønning for 'fuld tid' i Deres tilfælde - som følge af Deres tidligere deltidsbeskæftigelse - er aflønning for 31 timers arbejde ugentligt. Regionen har øjensynligt i sin vurdering af hvad der i Deres konkrete tilfælde kunne anses som fuld tid, taget udgangspunkt i Deres lønmæssige timetal i perioden 1. juli 1993 til 1. november 1999. I denne periode var Deres ugentlige timetal på 31 timer og dermed det højeste siden De blev deltidsansat.

En forståelse af begrebet 'fuld tid' som den regionen har lagt til grund, medfører at der opstår risiko for en noget vilkårlig fastsættelse af den maksimale løn for en ansat i fleksjob. Desuden er den ikke i overensstemmelse med den forståelse af begrebet der er fastslået i Ankestyrelsens principielle afgørelser, jf. SM A-12-00. Det fremgår som nævnt heraf at 'fuld tid' er 37 timer, også hvor den pågældende tidligere har været deltidsbeskæftiget. Samme forståelse af begrebet 'fuld tid' fremgår af Arbejdsmarkedsstyrelsens udtalelse af 26. januar 2004.

Dette indebærer at aflønning for 'fuld tid' også i Deres tilfælde vil være aflønning for 37 timers arbejde om ugen.

B) Nødvendigheden af at oprette et fleksjob til Dem

ToldSkat (Y), Region (X) har i sine udtalelser i sagen henvist til at regionen på intet tidspunkt har anset Dem for at være i risiko for at blive afskediget, og at hovedformålet med oprettelse af fleksjob er at undgå afskedigelse. Denne opfattelse har regionen anført som begrundelse for at regionen afslog (Z) Kommunes første forslag om oprettelse af et fleksjob med et faktisk timetal og en aflønning på henholdsvis 25 og 37 timer om ugen.

Jeg har forstået regionens udtalelser således at regionens afvisning af at ændre Deres fleksjob til en fuldtidsstilling bl.a. har været motiveret af at regionen mener at det ikke var nødvendigt at oprette et fleksjob for at De kunne bevare tilknytningen til arbejdsmarkedet, og at regionen derfor stil-

ler sig tvivlende over for om betingelserne for at oprette fleksjob var opfyldt i Deres tilfælde.

Hertil skal jeg bemærke at regionen ikke er bemyndiget til at vurdere om lovens betingelser for at oprette fleksjob er opfyldt, da denne kompetence er henlagt til kommunen. Konkret har (Z) Kommune fundet at De opfylder betingelserne.

Regionen har i sin udtalelse af 27. april 2004 endvidere henvist til at regionen frem til tidspunktet hvor Deres arbejdstid (også lønmæssigt) blev nedsat fra 31 timer til 25 timer i efteråret 1999, anså Deres deltidsbeskæftigelse for selvvalgt.

Regionens antagelse om at Deres deltidsansættelse har været selvvalgt frem til efteråret 1999, hviler efter min opfattelse på et tvivlsomt grundlag. De blev fuldtidsansat i toldvæsenet i 1967 og overgik i 1977 til deltidsbeskæftigelse på grund af Deres forsørgerpligt over for tre hjemmeboende børn. I 1989, 1997 og 1998 fik De af helbredsmæssige grunde nedsat tjenestetiden fra en tjenestetid der i udgangspunktet var mindre end fuld tid. I 1996-1997 var De langtidssygemeldt i 11 måneder. I 2000 fastslog (Z) Kommune at Deres erhvervsevne var reduceret til 25 timer ugentligt, og at De opfyldte betingelserne for oprettelse af et fleksjob.

På denne baggrund er det min opfattelse at Deres helbredsmæssige problemer i hvert fald i en del af perioden fra 1989 til 1999 har forhindret Dem i at gå op i tid til 37 timer. En antagelse om at De i hele denne periode ville have ønsket at være deltidsansat, også hvis Deres helbredsmæssige situation havde tilladt Dem at varetage en 37-timers-stilling, bygger således efter min opfattelse på rent hypotetiske overvejelser.

Under alle omstændigheder har regionens overvejelser herom været uvedkommende for afgørelsen da pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid gælder uafhængigt af tidligere beskæftigelsesgrad.

C) Overvejelser vedrørende Deres økonomiske udbytte af at være ansat i et fleksjob

Regionen har i sine udtalelser fremført en række synspunkter vedrørende de økonomiske fordele for Dem ved at Deres stilling er blevet ændret til et fleksjob. Regionen har bl.a. anført at De med oprettelsen af fleksjobbet har fået en lønforhøjelse der udgøres af forskellen mellem aflønning for 20 timer henholdsvis 31 timer, at regionen således har udøvet en begunstigende forvaltningsakt, at det var regionens opfattelse at De ved ansættelse et andet sted ville få en væsentlig lønnedgang, og at Deres aflønning for 31 timer ligger over mindstelønnen. Endvidere har regionen i udtalelsen af 18. februar 2004 anført at et relevant hensyn har været hensynet til øvrige medarbejdere og disses aflønning og retsopfattelse, og at dette hensyn (således som jeg har forstået udtalelsen) ville gøre en ændring af Deres stilling til et fleksjob med aflønning for 37 timer til en ganske uholdbar situation. Jeg har forstået at regionen mener at en sådan ændring som følge af Deres tidligere deltidsbeskæftigelse ville vække misbilligelse hos Deres kolleger.

Fastsættelse af lønnen i et fleksjob afhænger af ansættelsesområdet, jf. den tidligere gældende lov om aktiv socialpolitik, § 73, stk. 1, og den nu gældende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, § 72, stk. 1. Overvejelser om hvad en ansat ville kunne opnå i løn ved en eventuel ansættelse i et fleksjob hos en anden arbejdsgiver, er efter min opfattelse uvedkommende for afgørelser der træffes efter loven, og har således ikke med

rette kunnet indgå i grundlaget for regionens afslag på at ændre Deres stilling.

Jeg har forstået regionens udtalelser om forholdet mellem faktisk arbejdstid og aflønning således at regionen mener at De (også i forhold til Deres kolleger) er blevet begunstiget ved oprettelsen af Deres fleksjob, og at De ved en ændring af stillingen til et fuldtidsfleksjob ville opnå en yderligere begunstiging der på grund af Deres tidligere deltidbeskæftigelse ville være uberettiget. At det faktiske timetal kan være lavere end det timetal der danner grundlag for aflønningen, er imidlertid en af de grundlæggende idéer i fleksjobordningen. Ordningen er rettet mod personer der - som De - ikke har de samme muligheder for at fungere på arbejdsmarkedet som raske personer med den fulde erhvervsevne i behold, og differencen mellem timetal og aflønning tjener til at kompensere medarbejderen for den nedsatte erhvervsevne samtidig med at arbejdsgiveren kompenseres gennem løntilskuddet fra kommunen. Det forekommer mig derfor at harmonere dårligt med grundtanken i fleksjobordningen når regionen betragter den lønmæssige compensation for Deres nedsatte erhvervsevne som en (uberettiget) 'lønforhøjelse' og bl.a. af denne grund har fundet Dem uberettiget til et fuldtidsfleksjob.

5. Konklusion

Det fremgår af sagen at Told- og Skatteregion (X) under hele sagens forløb har ønsket at gøre brug af Deres fulde erhvervsevne, og at afslaget på Deres anmodning om en ændring af Deres stilling til et fuldtidsfleksjob var begrundet i en modvilje hos regionen mod at De som hidtidig deltidsansat skulle aflønnes for 37 timers arbejde ugentligt.

Som nævnt er jeg ikke enig med myndighederne i at pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid alene var et kommunalt anliggende. Regionen burde som offentlig arbejdsgiver have imødekommet Deres anmodning om fuld tid medmindre der var saglige grunde for det modsatte.

Regionens afgørelse bygger på en forståelse af begrebet 'fuld tid' der ikke er i overensstemmelse med den forståelse af begrebet der ved flere principielle afgørelser er fastslået af Ankestyrelsen, og regionen har i forbindelse med afslaget lagt afgørende vægt på Deres tidligere deltidbeskæftigelse uanset at pligten til at tilbyde fleksjob på fuld tid er uafhængig af tidligere beskæftigelsesgrad. Endvidere synes regionen i forbindelse med afgørelsen at have foretaget en vurdering af om De overhovedet opfyldte betingelserne for oprettelse af et fleksjob - en kompetence der ikke tilkom regionen, men (Z) Kommune. ToldSkat (Y), Region (X) og Told- og Skattestyrelsen har ikke i øvrigt anført hensyn der sagligt kunne begrunde at regionen afslog Deres anmodning og derved undlod at opfylde lovgivningens formål hvorefter en ansat i fleksjob skal have mulighed for at varetage en 37-timers-stilling.

På denne baggrund er det min opfattelse at regionens afgørelse ikke havde den fornødne hjemmel. Jeg mener derfor det er beklageligt at Told- og Skatteregion (X), nu ToldSkat (Y), Region (X), afslog Deres anmodning om en ændring af Deres deltidfleksjob til et fuldtidsfleksjob. Jeg har gjort regionen bekendt med min opfattelse.

Jeg mener endvidere at det er beklageligt at Told- og Skattestyrelsen ikke ændrede regionens afgørelse. Jeg har gjort styrelsen bekendt med min opfattelse, og jeg har henstillet at styrelsen genoptager sagen med henblik på at træffe fornyet afgørelse i sagen i overensstemmelse med det jeg har anført.

Jeg har ikke taget stilling til om myndighederne ved deres behandling af sagen har pådraget sig et erstatningsansvar, da dette må anses for et anliggende for domstolene. Jeg henviser i den forbindelse til Højesterets dom af 10. juni 2004 som er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, 2004, s. 2244.

Jeg har bedt Told- og Skattestyrelsen om at underrette mig om resultatet af styrelsens fornyede behandling af sagen."

Med brev af 8. december 2004 fra Told- og Skattestyrelsen modtog jeg en kopi af styrelsens brev af samme dato til A. Det fremgik af brevet at styrelsen havde bedt ToldSkat (Y) om at ændre A's deltidsfleksjob til et fuldtidsfleksjob i overensstemmelse med min udtalelse. Jeg meddelte herefter Told- og Skattestyrelsen at jeg ikke foretog mig mere i sagen.